

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów, za każde następne 5
Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ

TEATRALNY.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 centów

Numer pojedynczy kosztuje 5 centów

Prenumeratę przyjmują: Administracja *Czasu*, przy ulicy Różanej Nr. 413 i Kasa Teatralna.

Kraków 28 stycznia.

W sobotę benefis panny Wandy Urbanowicz po raz pierwszy **Hrabina de Sommerive**, dramat w czterech aktach prozą T. Barriera i pani Prebois, przekład p. Tadeusza Czapelskiego. Panna Urbanowicz wystąpi w roli Alicji Valory, rolę tytułową odegra pani Wolska, księcia de Mirandal p. Benda, hrabiego Sommerive p. Szymański, Henryka de Kerdrén p. Wardzyński, Margrabinę de Cesarano panna May, Lucyne de Sommerive panna Henemann, Margrabiego de Cesarane p. Podwyszyński, itd. itd. Biletów dostać można w kasie od piątku.

Udzielono nam następujące *Urządzenie dla artystów teatru krakowskiego* wydane przez *Senat Rządzący Wolnego Miasta Krakowa* w 1843 r., a drukowane w drukarni Gieszkowskiego. Powtarzamy je w całości, gdyż zawiera nader zdrowe i na doświadczeniu oparte przepisy, których znaczna część dziś jeszcze pozostała, obowiązującą z uwzględnieniem zmienionych okoliczności, dla artystów sceny krakowskiej; powtarzamy je także, aby przypomnieć niektórym artystom zapoznającym swoje obowiązki, iż ich bezkarnie zaniedbywać nie mogą, i że od najdawniejszych czasów zawód aktora nie był luźnym i zależnym od anarchicznych wyobrażeń jednostek, lecz jak każdy inny miał reguły i ograniczenia, którym wiecznie podlegać musi. Teatr zaś krakowski ma pod tym względem swoją tradycję opartą właśnie na owym rozporządzeniu Senatu, której nieodmiennie trzymać się musi.

URZĄDZENIE

dla

ARTYSTÓW

Teatru krakowskiego.

Aby przez wystawę dramatyczną zamierzony cel był osiągnięty, potrzeba jednoczesnej współdziałalności, wszelkich temu celowi odpowiednich sił i starań, bez których ani doskonale przedstawienie sceniczne miejsca miećby nie mogło, ani też nawet pojedyncze talenta rozwinąć się i z pomyślnem skutkiem działać nie byłyby w stanie.

Przychylność i względy światłej publiczności wtenczas scena dramatyczna zjednać sobie zdoła, gdy przedsiębiorca teatru, jako głównie kierujący, i artyści dramatyczni przez przyzwoite zawsze i wszędzie postępowanie, ciągłą pilność i gorliwość, nieustannie dawać będą dowody, iż jedynym jest ich celem i staraniem badawczym oczom publiczności, coraz w swej sztuce doskonalszemi i biegleszemi się ukazywać, a przez to samo słusznym jej oczekiwaniom godnie odpowiadać.

Dla dopięcia zatem i ustalenia porządku i zgodności między osobami ku wystawie scenicznej użytymi, a przez to osiągnięcia tyle pożądanej harmonijnej całości, wskazują się poniżej zamieszczone przepisy.

I.

Dawanie Widowisk.

§. 1. Wszystkie widowiska publiczne bądź to dramatyczne, sceniczne, opery, koncerty, balety, obrazy (tableaux), sztuki wszelkiego rodzaju, pod jakąkolwiek nazwą lub kształtem na czyjąkolwiek korzyść, tak w sali

teatralnej jako też w sali redutowej, przez miejscowych, lub obcych artystów, bez approbaty Cenzury krajowej (pod względem dzieł pisanych lub drukowanych) wiedzy Dyrekcyi Teatru i zezwolenia Dyrekcyi Policji, dawać nie powinny.

§. 2. Afisz lub zawiadomienie o wyżej rzeczonych widowiskach, po opatrzeniu go wizą Cenzury, winien być przedstawiony Dyrekcyi Policji, która po przekonaniu się, że ogłoszone tymże widowisko teatralne znajduje się na repertoarze przez Dyrekcyę Teatru potwierdzonem, zezwolenie swoje na wydanie afiszów udzieli.

§. 3. Każde nowe dzieło przez artystów dawać się mające, przynajmniej na dni 15 przed rozdaniem ról, podane będzie pod rozważę Dyrekcyi Teatru

§. 4. Nowe dzieło po otrzymanem Dyrekcyi Teatru zatwierdzeniu, w niczem już przez przedsiębiorcę teatru zmienionem być nie może, pod ścisłą jego odpowiedzialnością.

§. 5. Dzieła aczkolwiek na scenie krakowskiej już znane i repertoarem Dyrekcyi przedstawionym już objęte, na każde żądanie Dyrekcyi zakomunikowane być winny, które Dyrekcyja po zniesieniu się z przedsiębiorcą teatru w razie potrzeby zmodyfikowania, dawania jego wzbronić lub dozwolić jest moczna.

§. 6. Każdy artysta bądź obcy, bądź miejscowy chcący w teatrze lub sali redutowej publicznie z swym talentem wystąpić, winien się zgłosić do właściwego członka Dyrekcyi Teatru temu dowody swej zdolności okazać, na podstawie dopiero poświadczenia przez rzeczony członka o odpowiedniemu usposobieniu artysty, Dyrekcyja Policji według właściwych rozporządzeń zezwolenie swe udzieli. Przepis ten nie stosuje się do artystów przez przedsiębiorcę przyjętych do teatru krakowskiego.

II.

Repertoar.

§. 7. Każdego roku przed rozpoczęciem kursu zimowego pierwszych dni września, w razie zaś zamiaru dawania widowisk polskich przez kurs letni, pierwszych dni kwietnia, winien przedsiębiorca teatru, podać Dyrekcyi Teatru spis dzieł, które w następnym kursie półrocznym wystawić zamierza, oprócz sztuk w ciągu półroczu przybyć mogących.

§. 8. Z dzieł powyższym głównym repertoarem objętych, przez Dyrekcyę Teatru rozpoznanych, winien jest przedsiębiorca teatru repertoar bieżący piętnasto-dniowy Dyrekcyi przedstawiać w ten sposób, by takowy repertoar zatwierdzony przez Dyrekcyę dosyć wczesnie do wiadomości aktorów dojść, a na cztery dni przed datą pierwszej w nim oznaczonej reprezentacji ogłoszonym być mógł.

§. 9. W ułożeniu piętnasto-dniowego repertoaru szczególnie uwagę mieć wypada:

- by sztuki nowe odnowionemi przegradzane były. — Powtarzanemi mogą być tylko sztuki od publiczności ulubione,
- by unikać dawania jednego wieczora dwóch sztuk jednego rodzaju, to jest: dwóch dramatów, dwóch komedji, lub dwóch krotofil. Celem urozmaicenia sceny wypada się starać by w razie potrzeby dania dwóch sztuk pierwsza była tragedia, dramatem lub komedją wyższego rzędu, druga zaś była komedjo-operą lub krotofilą,
- celem wypełnienia trzech godzin, które wieczór teatralny zajmować powinien bez

przedłużenia nad przepis przerwy między aktami, sztuki odpowiedniej temu celowi długości dobierane być winny,

d) na niedziele i święta powinny być przeznaczane sztuki, które najwięcej mogą mieć powabu dla publiczności, w te dni od dziennej pracy wolnej,

§. 10. Sztuka odnowiona rozumie się ta, która od dwóch lat na scenie krakowskiej dawaną nie była.

§. 11. Repertoaru piętnasto-dniowego przez Dyrekcyę Teatru potwierdzonego przedsiębiorca teatru samowolnie zmieniać nie może; w razie potrzeby zmiany tegoż, przedsiębiorca teatru na miejscu uchylonej sztuki wskazać inną z następnych i przyczyny zmiany przed właściwym członkiem Dyrekcyi Teatru usprawiedliwione być winny.

§. 12. Na zastąpienie w razie koniecznej potrzeby reprezentacji publicznie zapowiedzianej, lub afiszami ogłoszonej, przydanych będzie do zwyczajnego każdego piętnasto-dniowego repertoaru kilka sztuk, do wystawienia których artyści zawsze gotowymi być winni, chociażby potrzeba zmiany przed samem nastąpiła widowiskiem.

§. 13. Sztuki piętnasto-dniowym repertoarem objęte, a w przeznaczonym czasie nie odegrane, w następnym repertoarze umieszczone być będą mogły.

§. 14. Repertoar piętnasto-dniowy bieżący wypisany i w garderobie w miejscu przystępnym, dla wczesnej artystów wiadomości zamieszczony być powinien z wymienieniem artystów w sztukach tym repertoarem objętych występować mających.

§. 15. Wszelkie urozmaicenia wielce dla każdej sceny dramatycznej pożądane, powiększenie repertoaru przez coraz świeższe nabywanie dzieł nowych, godności teatru krakowskiego odpowiednich, a do oświaty tegożczesnej zastosowanych, z którychby przyjemność z pożytkiem intelektualnym dla publiczności wynikała, troskliwym staraniom przedsiębiorcy teatru jest poruczone.

§. 16. Ogólny poczet wszystkich dzieł dramatycznych wystawianych na scenie ciągle zapisywany będzie w osobnej księdze z wyrażeniem następujących okoliczności:

- numier bieżący,
- data wystawy,
- tytuł dzieła,
- nazwisko autora, lub tłumacza,
- zmiany kolejne w rolach i przyczyny onych,
- obok osób, imienia aktorów celniejsze role grających,
- ilość aktów i czas trwania sztuki,
- uwagi towarzyszące powodzeniu sztuki.

Utrzymaniem tej księgi trudnić się ma regisser. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Inseraty.

KAMELIE I BUKIETY

ubrania salonów,

KORONY ŚLUBNE

są do nabycia każdego czasu, ulica Grodzka Nr. 67.

J. Dumaire,

Abonament Nr. 24.

Nr. porządkowy 69.

TEATR KRAKOWSKI.

We Czwartek dnia 28 Stycznia 1875 r.

Dramat w 5 aktach, a 8 obrazach, przez Okta-
wiusza Feuillet, przełożony przez Zygmunta
Sarneckiego:

DWA ŚWIATY

(La belle au bois dormant).

OSOBY:

Jerzy Morel, właściciel hut żela- znych — — — — —	Pan Wardzyński.	Jeannick, wnuk Hoëla, paź Bianki	Panna Sławińska.
Ludwika, jego siostra — — —	Pani Hoffman.	Pigois, stary podmajstrzy — —	Pan Bolesławicz.
Olivier Jan, Margrabia de Guy- Chatel — — — — —	Pan Benda.	Tina	Panna Kwecińska.
Bianka de Gny-Chatel — — —	Pani Parżnicka.	Genowefa } panny respektowe Bianki	Panna Krajewska.
Hrabina de Pennmarch — — —	Pani Wolska.	Anna, stara służąca Bianki —	Pani Wyszomirska.
Hrabia de Pennmarch, jej syn —	Pan Szymański.	Plevin, dzierżawca Pennmarch'ów	Pan Bogucki.
Wicehrabia de Pennmarch, jej wnuk	Pan Dłużewski.	Magdalena, jego córka — —	Panna Solska.
Paweł Didier, malarz — — —	Pan Ignatowski.	Ivon Plevin, jego synowiec żo- nierz — — — — —	Pan Wojdałowicz.
Hoël, żebrak bretoński — — —	Pan Idziakowski.	Alain, służący zamkowy — —	Pan Lajnerowicz.
		Piotr, służący Morela — —	Pan Zapałowicz.

Służba — Robotnicy — Górnicy — Wieśniacy — Wieśniaczki.

Rzecz dzieje się w naszych czasach w Bretonii.

CENA MIEJSC. Loża parterowa lub 1^{go} piętra 6 złr. — Loża drugiego piętra 4 złr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 złr. 50 cent. — Krzesło 1 złr. — Krzesło w loży parterowej lub 1^{go} piętra 2 złr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 złr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galeryja 30 cent.

Kasa otwarta rano od godziny 9 do 12, a po południu od godziny 3 w dzień przedstawienia.

Początek o godzinie siódmej.